

Tradition. Den anden Paastand, som den ærede Ordfører flere Gange fremhævede, og nu ogsaa nævnte til Slutningen, var, saaledes som jeg troer, at jeg har forstaaet ham rigtig, den, at der nu i lang Tid har bestaaet Fællesskab i Henseende til Giendele imellem de pligtige og de frivillige Interessesenter af Livrenteanstalten, og at dette derfor ogsaa burde vedblive at bestaae. Det har i Virkeligheden undret mig meget at høre dette, efter som vi jo have liggende en Beretning for os, der specificerer endog indtil det meget Specielle, hvad enhver af de nævnte Afdelinger af Livrenteanstalten eier. Jeg skal ikke opholde mig videre ved, hvormeget den pligtige Afdeling derefter eier, men skal kun i Forbigaaende bemærke, at der Pag. 101 i den nævnte Beretning staar, at Afdelingen for de pligtige Indskud eier blandt Andet: a) Statsobligationer, optagne i Finantsministeriets Indskrivningsbøger, til en Værdi af 474,157 Rd. 48 Sk., b) 4 pCt. uoplygelige Statsobligationer med Coupons til en Værdi af 83,577 Rd. 48 Sk., c) 24,000 Eftl. i Obligationer af det danske 5 pCt.s Laan i London af November 1864 til en Værdi af 215,460 Rd. osv. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at denne Giendoms ikke er Noget, der blot i Anledning af Opgjørelsen udskydes til den paagældende Afdeling som dens Andeel i en fælles Formue, men at den er historisk begrundet som Afdelingens særlige Formue, hvorfor der ogsaa endvidere hører til den betydelige mod Sikkerhed udlaaente Midler, saaledes 919,005 Rd., der ere udlaaente til Private, og 339,800 Rd. udlaaente til Communer osv. Naar Bestyrelsen udlaaener af en Afdelings Midler til private Personer og Communer og har Tab derpaa, hvad der kan hændes, den være nu nok saa netagtig og samvittighedsfuld, paa hvis Regning gaaer Tabet da? Gaaer det paa hele Anstalten, eller bliver det affrevet pro rata paa de forskjellige Formuer? Nei det gaaer netop paa hver enkelt Formue for sig, saaledes som den er opført. Men den hele Opgjørelse af, hvad der maa beregnes enhver af Anstaltens Afdelinger til Overskud, vilde jo være et aldeles vikesløst Arbejde og blot spille Tid og Kræfter, hvis Meningen ikke dermed var

at sikkre enhver Afdeling af Anstalten Alt, hvad den ifølge Indskudene og Præmiebetalingerne, naturligtvis efter at den har opfyldt alle de den paahvilende Forpligtelser, har et virkelig bestemt Krav paa. Vilde det nu herefter være forsvarligt at kaste de forskjellige Afdelinger sammen mellem hverandre? Hvad Grund der skulde være dertil, har jeg ikke formaaet hverken ved den høitærede Ordførers Foredrag idag eller ved nogen anden meddeelt Oplysning at skaffe mig mindste Nys om. Hvad jeg kan see, er derimod, at de mathematikkundige Directeurer paa det Allerbestemteste have udtalt sig imod en Sammenblanding af de pligtige og de frivillige Interessesenter. Naar man, og det med Grund, hvad den ærede Ordfører jo gjør, lægger Vægt paa de Mathematikkundiges Anskuelse om Anstalten i Fremtiden — jeg skal dog her endnu tilføie, at den ærede Ordfører paa flere Steder ved Ordet „Tab“ har indskudt Ordene „et lille“ saa at det synes, at de mathematikkundige Directeurer kun befrygte et lille Tab, medens de netop befrygte et meget stort Tab paa de pligtige Interessesenter, — naar man, jeg gjentager det, i det Hele taget lægger Vægt paa den mathematikkundige Betragtning af de omhandlede Anstalter, saa indseer jeg ikke, at man kan slaae en Streg over alt det Stærke og Slaaende, som af de mathematikkundige Directeurer er anført om Usikkerheden af det beregnede Overskud for de pligtige Interessesenter.

Tessens: Eigesom jeg ganske kan tiltræde, hvad den høitærede sidste Taler har anført i Betænkningen med Hensyn til, at det vistnok vilde have været hensigtsmæssigere, at man oprettede en særskilt Anstalt for de ubemidlede Classer, saaledes kunde jeg være meget tilbøjelig til at følge den samme høitærede Taler med Hensyn til hans subsidiaire Endringsforslag. Men jeg har dog ikke kunnet tiltræde det, fordi det ikke staar mig klart, hvorhen det egentlig vil føre. Da Lovforslaget blev forelagt, var det jo noget uklart, hvorledes § 1 egentlig skulde forstaaes. Det forekom mig, at der ligesom hvilede et Slør over det Spørgsmaal, hvad Anstalten egentlig